

ΣΦΑΙΡΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΤΟΣ 80v ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 375

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΑΝΤ. Μ. ΣΥΡΙΓΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ, ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 10 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1926

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 7

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΔΡΑΧ. 2

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:
*Εσπερικού, ετησίω δραχ. 110
*Εσπερικού 1 Άλως *Άγγ'ίας
*Αμερικής
Δολλάρια 5

ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ 8ην ΣΕΛΙΔΑ

Σ. Κωνσταντίνου

Ο ΓΑΜΟΣ ΤΟΥ ΒΛΑΜΗ ΚΑΙ ΤΗΣ ΡΟΖΙΤΑΣ

Ο ΝΟΟΜΑΝΤΗΣ ΤΗΣ ΣΦΑΙΡΑΣ

Τό γραφείον της Σφαίρας... Τό γραφείον της Σφαίρας... Τό γραφείον της Σφαίρας...

Αγριορράγανη Μ. Κ. Η τύχη σας υπήρξε... Αγριορράγανη Μ. Κ. Η τύχη σας υπήρξε...

Ασίζα Κορινθίαν, Κόρινθον. Εφ' όσον... Ασίζα Κορινθίαν, Κόρινθον. Εφ' όσον...

Β. Γραββάνη, Αθήνας. Σας συμβουλεύω... Β. Γραββάνη, Αθήνας. Σας συμβουλεύω...

Εύγγ. Α. Παπαδόπουλον. Η δυστυχία... Εύγγ. Α. Παπαδόπουλον. Η δυστυχία...

Κωνσταντίνος. Προβρασμένη... Κωνσταντίνος. Προβρασμένη...

Νicolson, Πατρ. Νη είθεθε βέβαιος... Νicolson, Πατρ. Νη είθεθε βέβαιος...

Σκελετόν που μιλά. Πατρ. Ο πατέρας... Σκελετόν που μιλά. Πατρ. Ο πατέρας...

Yvette C. A. Μη έχετε μαρμάρ... Yvette C. A. Μη έχετε μαρμάρ...

Γλυφην βρόσιν, δέν έλαβον τίποτε... Γλυφην βρόσιν, δέν έλαβον τίποτε...

ΓΙΑ ΝΑ ΠΕΡΝΑ Η ΩΡΑ... ΓΙΑ ΝΑ ΠΕΡΝΑ Η ΩΡΑ...

Η μία - Λοιπόν, πώς έληγεν η φιλανθρω... Η μία - Λοιπόν, πώς έληγεν η φιλανθρω...

Η Άλλη - Έτσι φαίνεται, διότι όλοι οι... Η Άλλη - Έτσι φαίνεται, διότι όλοι οι...

Για δες, μπαμπά, αυτό τ' όφ' αρι... Για δες, μπαμπά, αυτό τ' όφ' αρι...

Ζήλεια συζύγου... Ζήλεια συζύγου...

Καρία - Δέν αισθάνεσθε ποτέ τον εαυτό... Καρία - Δέν αισθάνεσθε ποτέ τον εαυτό...

Συμριάν: Τό μέλλον σας πολυδύστρον... Συμριάν: Τό μέλλον σας πολυδύστρον...

Ευτυχισμένη χωριατοπούλαν: Γάμος... Ευτυχισμένη χωριατοπούλαν: Γάμος...

Αιούριαν, Θεσσαλονίκην: Όνομα συζύ... Αιούριαν, Θεσσαλονίκην: Όνομα συζύ...

Δένδρον χωρίς φύλλα, Λουτρούκι: Μη... Δένδρον χωρίς φύλλα, Λουτρούκι: Μη...

Καλά μου κορίτσια... Καλά μου κορίτσια...

Τό παρελθόν μου ολόκληρον με τής η... Τό παρελθόν μου ολόκληρον με τής η...

Όλυμπον, Μ. Κ. Ν. Παρά τή, συζύγου... Όλυμπον, Μ. Κ. Ν. Παρά τή, συζύγου...

Χαριτωμένη κόρη: Γάμον δέν προ... Χαριτωμένη κόρη: Γάμον δέν προ...

Αυριό μου, συγχώρησέ με για τό κακό... Αυριό μου, συγχώρησέ με για τό κακό...

Τότε πάλι θά ξαναζήσω για ν' αναστήσω... Τότε πάλι θά ξαναζήσω για ν' αναστήσω...

Άλλοτε πάλι τ' άπεριόριστον όλα και... Άλλοτε πάλι τ' άπεριόριστον όλα και...

Τότε λυσορανώ για νά σέ συναντήσω... Τότε λυσορανώ για νά σέ συναντήσω...

Είς τό προσεχές φύλλον της Σφαίρας... Είς τό προσεχές φύλλον της Σφαίρας...

Κ' έτσι δέν μπορώ νά σέ ξεχάσω ποτέ... Κ' έτσι δέν μπορώ νά σέ ξεχάσω ποτέ...

Ελάτε τώρα, έσείς πονετικές καρδούλε... Ελάτε τώρα, έσείς πονετικές καρδούλε...

Η μικρά δεσποινίς εισόδησεν ως θέλλει... Η μικρά δεσποινίς εισόδησεν ως θέλλει...

Κοιτίσθαι, έφώναξε. Η διαταξίς περί... Κοιτίσθαι, έφώναξε. Η διαταξίς περί...

Αυτό είναι πολύ κακό, ελαε επί τέλους... Αυτό είναι πολύ κακό, ελαε επί τέλους...

Αυτάσθε... Αυτάσθε...

Σας βεβαίω ότι πολλά κορίτσια θά... Σας βεβαίω ότι πολλά κορίτσια θά...

Ελάτε, για ένα κορίτσια που τάξει... Ελάτε, για ένα κορίτσια που τάξει...

ΕΙΝΑΙ ΚΑΠΟΙΕΣ ΚΑΡΔΟΥΛΕΣ...

Δύο καρδούλες προσεφθήκανε νά με... Δύο καρδούλες προσεφθήκανε νά με...

Καλά μου κορίτσια... Καλά μου κορίτσια...

Τό παρελθόν μου ολόκληρον με τής η... Τό παρελθόν μου ολόκληρον με τής η...

Όλυμπον, Μ. Κ. Ν. Παρά τή, συζύγου... Όλυμπον, Μ. Κ. Ν. Παρά τή, συζύγου...

Χαριτωμένη κόρη: Γάμον δέν προ... Χαριτωμένη κόρη: Γάμον δέν προ...

Αυριό μου, συγχώρησέ με για τό κακό... Αυριό μου, συγχώρησέ με για τό κακό...

Τότε πάλι θά ξαναζήσω για ν' αναστήσω... Τότε πάλι θά ξαναζήσω για ν' αναστήσω...

Άλλοτε πάλι τ' άπεριόριστον όλα και... Άλλοτε πάλι τ' άπεριόριστον όλα και...

Τότε λυσορανώ για νά σέ συναντήσω... Τότε λυσορανώ για νά σέ συναντήσω...

Είς τό προσεχές φύλλον της Σφαίρας... Είς τό προσεχές φύλλον της Σφαίρας...

Κ' έτσι δέν μπορώ νά σέ ξεχάσω ποτέ... Κ' έτσι δέν μπορώ νά σέ ξεχάσω ποτέ...

Ελάτε τώρα, έσείς πονετικές καρδούλε... Ελάτε τώρα, έσείς πονετικές καρδούλε...

Η μικρά δεσποινίς εισόδησεν ως θέλλει... Η μικρά δεσποινίς εισόδησεν ως θέλλει...

Κοιτίσθαι, έφώναξε. Η διαταξίς περί... Κοιτίσθαι, έφώναξε. Η διαταξίς περί...

Αυτό είναι πολύ κακό, ελαε επί τέλους... Αυτό είναι πολύ κακό, ελαε επί τέλους...

Αυτάσθε... Αυτάσθε...

Σας βεβαίω ότι πολλά κορίτσια θά... Σας βεβαίω ότι πολλά κορίτσια θά...

Ελάτε, για ένα κορίτσια που τάξει... Ελάτε, για ένα κορίτσια που τάξει...

Καρία - Δέν αισθάνεσθε ποτέ τον εαυτό... Καρία - Δέν αισθάνεσθε ποτέ τον εαυτό...

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΤΟΥ ΑΡΜΕΝΗ

ΥΠΟ ΛΙΔ (Συνέχεια εκ του προηγουμένου)

Ναι... ναι... είναι η ίδια φωνή, που μου λέγει... Ναι... ναι... είναι η ίδια φωνή, που μου λέγει...

Ο Τυγράν ήγγεθη ταχέως και έσφιξε... Ο Τυγράν ήγγεθη ταχέως και έσφιξε...

Η Χαϊδίν απεσπάρθη εκ της άγκλης... Η Χαϊδίν απεσπάρθη εκ της άγκλης...

Εφάρτασθε βυθισμένη εις σκοτεινήν... Εφάρτασθε βυθισμένη εις σκοτεινήν...

Σου έπλα, ήρώτησεν, δι μεσοξύ του... Σου έπλα, ήρώτησεν, δι μεσοξύ του...

Ναι, ο διάδρομος που έπηγαίνεν... Ναι, ο διάδρομος που έπηγαίνεν...

Όχι, έφη, έφη, έφη... Όχι, έφη, έφη, έφη...

Κατά την στιγμήν έκλεινη, ήκούσθη... Κατά την στιγμήν έκλεινη, ήκούσθη...

Η Σουλτάνα μόλις έπρόφθασε να... Η Σουλτάνα μόλις έπρόφθασε να...

Μεγάλη μου Σουλτάνα, είπε... Μεγάλη μου Σουλτάνα, είπε...

Κολά, άπήνησεν αυτή ήρώτως... Κολά, άπήνησεν αυτή ήρώτως...

Η Ζαή, περιχαρής πάντοτε και... Η Ζαή, περιχαρής πάντοτε και...

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΕΚΑΤΗΣ ΩΡΑΣ ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ... ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΕΚΑΤΗΣ ΩΡΑΣ ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ...

Περί την δεκάτην ώραν της έσπερας... Περί την δεκάτην ώραν της έσπερας...

Εάν έβλεπε κανείς και την ώραν... Εάν έβλεπε κανείς και την ώραν...

Ο οφθαλμός της άπλοϊκής Ζαή... Ο οφθαλμός της άπλοϊκής Ζαή...

Αχ, μεγάλη μου Σουλτάνα!... Αχ, μεγάλη μου Σουλτάνα!...

Η Χαϊδίν, ιστάμενος σιωπηλός εις... Η Χαϊδίν, ιστάμενος σιωπηλός εις...

Νά, βλέπεις, Σουλτάνα μου;... Νά, βλέπεις, Σουλτάνα μου;...

Η Χαϊδίν, εις την βεβαίωσιν ταύτην... Η Χαϊδίν, εις την βεβαίωσιν ταύτην...

ΟΙ ΑΘΛΙΟΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΥΠΟ ΙΩΑΝΝ. ΚΟΝΔΥΛΑΚΗ (Συνέχεια εκ του προηγουμένου)

Εν τώ μεταξύ τούτω είχαν άποφυλακισθή... Εν τώ μεταξύ τούτω είχαν άποφυλακισθή...

Η καρδιά του συνεθλίβη επί τή... Η καρδιά του συνεθλίβη επί τή...

Και όλη η σημερινή δυστυχία του... Και όλη η σημερινή δυστυχία του...

Επειτα έσέβηθ ότι έν πάση... Επειτα έσέβηθ ότι έν πάση...

Πόσον έπεθύμει νά την ίδη, αλλά... Πόσον έπεθύμει νά την ίδη, αλλά...

Η νεάνις ίστατο εις την θύραν... Η νεάνις ίστατο εις την θύραν...

Ό Μαστροκωνσταντής! έπιφώνησεν... Ό Μαστροκωνσταντής! έπιφώνησεν...

Μαριώρα! είπεν ο ύποδηματοποιός... Μαριώρα! είπεν ο ύποδηματοποιός...

Όσον άρρωστος! ήρώτησεν η νεάνις... Όσον άρρωστος! ήρώτησεν η νεάνις...

Ό Μαστροκωνσταντής! έπιφώνησεν... Ό Μαστροκωνσταντής! έπιφώνησεν...

Μαριώρα! είπεν ο ύποδηματοποιός... Μαριώρα! είπεν ο ύποδηματοποιός...

Όσον άρρωστος! ήρώτησεν η νεάνις... Όσον άρρωστος! ήρώτησεν η νεάνις...

Ό Μαστροκωνσταντής! έπιφώνησεν... Ό Μαστροκωνσταντής! έπιφώνησεν...

Μαριώρα! είπεν ο ύποδηματοποιός... Μαριώρα! είπεν ο ύποδηματοποιός...

Όσον άρρωστος! ήρώτησεν η νεάνις... Όσον άρρωστος! ήρώτησεν η νεάνις...

Ό Μαστροκωνσταντής! έπιφώνησεν... Ό Μαστροκωνσταντής! έπιφώνησεν...

Μαριώρα! είπεν ο ύποδηματοποιός... Μαριώρα! είπεν ο ύποδηματοποιός...

Όσον άρρωστος! ήρώτησεν η νεάνις... Όσον άρρωστος! ήρώτησεν η νεάνις...

Ό Μαστροκωνσταντής! έπιφώνησεν... Ό Μαστροκωνσταντής! έπιφώνησεν...

Μαριώρα! είπεν ο ύποδηματοποιός... Μαριώρα! είπεν ο ύποδηματοποιός...

Η ΩΡΑΙΑ ΚΑΣΣΙΑΝΗ

Άρ. 7 (Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Ο κήπος εκείνος ήταν του πατρικού μεγάρου της Κασσιανής, η οποία συχνά κατέβαινε εκεί και περιδιάβαζε, άλλοτε μόνη και άλλοτε μαζί με τους γονείς της.

Από την εποχή που έγιναν οι γάμοι του Θεοφιλου—x' επέστρεψαν από τότε τρεις μήνες—η Κασσιανή ήταν τόσο λυπημένη ώστε απέφυγε να πηγαίνει στις επίσημες τελετές, στις διασκεδάσεις, στις συναναστροφές. Απότομα διέκοψε και της σχέσεις που είχε με της φίλες της έτσι που η ζωή της πεία έμοιαζε με ζωή καλόγριας.

Κλεισμένη μέσα στο πατρικό της μέγαρο, απέφυγε τον θόρυβο του κόσμου και προσπαθούσε να παρηγορήσει την ψυχή της με τα ποιήματα και με της προσευχές.

— Καλή μου Παναγία, έλεγε, λυπήσου με την ζαρωτάλη και κάνε με να λησμονήσω.

Την νύκτα εκείνη που ο άγνωστος είχε προήξει μέσα στον κήπο της, κρυμμένος μέσα στο κίονα, η Κασσιανή, ντυμένη στα όλασπρα, σαν ούρανη όπτασια, κατέβηκε μόνη από το πατρικό της μέγαρο x' επλανήθηκε πολλή ώρα μέσα στους δρομάκους του κήπου.

Επιστέα έφθασε στο κίονα, έμπηξε μέσα x' εκάθησε σε μια καλά-μενινα καρέκλα, κάτω από τα φυλλώματα για ν' αναπαυθή.

Ασφαλισμένη ότι κανείς δεν την έβλεπε ούτε την άκουσε στ έρημικο εκείνο μέρος, ήρχισε να ψάλλη, ενώ δυο βήματα πίσω απ' αυτή ο μυστηριώδης άγνωστος, με την ψυχή γεμάτη από ανέλπιστα εύδαιμονία, άκουγε το γλυκό τραγούδι της κόρης.

Έρωτική εξομολόγησης

Σε λίγο έπαυσε το τραγούδι και τίποτ' άλλο δεν ήκούετο πεία παρά το σιγανό τραγούδι του άρμονιού.

Τότε μια μυστηριώδης φωνή, γεμάτη συγκίνηση, άκούσθηκε πίσω από την Κασσιανή:

— Γλυκειά μου Κασσιανή, τραγουδούσε, τραγουδούσε άκόμη. Η Κασσιανή ήταν βεβαία ότι η μυστηριώδης εκείνη φωνή ήταν φωνή ανδρική x' ένόμισε ότι έπρεπε να φύγη από το μέρος εκείνο και να ζητήσει άσυλο μέσα στο σπίτι της.

Έσηκώθηκε με βία x' εκινήθηκε για να φύγη. Άλλα πάλι τότε η ίδια μυστηριώδης φωνή της έκοψε το δρόμο:

— Κασσιανή, μη φεύγεις. μένι. Καθε φόβος σου ως λείψη και μη βλέπεις κίνδυνο εκεί όπου η γαλήνη τ' ουρανού σε περιβάλλει.

Συγχρόνως έφάνηκε πίσω από την ανθισμένη τριανταφυλλιά, ένας άνοδος σκεπασμένος μ' ένα μακρύ μανδύα x' εστάθηκε μπροστά στην έκθαμβο και ταρωμένη Κασσιανή.

— Είμαι ο Άκίλλας, της είπε, ο Άκίλλας που ετόλμισε να φθάση ως εδώ, γιατί δεν έχει πεία την δύναμη να ζήση μέσα στο σκότος που υπάρχει παντού όπου η άτινοβολία της άχάθρητης σου δεν φωτίζει.

Η Κασσιανή άπεράσισε να μείνη και ν' άκούση τον Άκίλλα, με την έλπίδα ότι θα έτελειωνε γρήγορα η ανέλπιστα εκείνη συνομιλία.

— Ο,τι εκάνατε, του είπε, είναι πολύ τολμηρόν. Θεέ μου, αν σας βέλεπαν.

— Κανείς δεν με είδε και κανείς δεν θα με δη. Άλλα και σύ η ίδια δεν θα με ξαναδής πεία αν αυτή είναι η επιθυμία σου. Άν ήλιθα ως εδώ το έκχαμα αυτό μόνο και μόνο για ν' άκούσω από το στομα σου την μεγάλη μου καταδίκη. Άπό σένα θα δεχθώ το πέν σαν το μεγαλύτερο αγαθό. Άκουσε με πρώτα x' ύστερα όπως μου διαταγάς. Έγώ θα κάμω ό,τι με διαταγάς με θρησκευτικήν ευλάβεια.

Η Κασσιανή έπήρε θάρρος.

— Καθήσατε, του είπε, κι' άς συνομιλήσουμε σαν δυο καλοί φίλοι.

Εσιώπησε για λίγο ο Άκίλλας, σαν να ήθελε να συγκεντρώση όλο το θάρρος του, x' ύπειτα εξηκολούθησε:

— Τέσσερις μήνες επέρασαν από την στιγμή που πρώτη φορά είχα την ευτυχία να μ' άντικρύσουν τα μάτια σου, μέσα στα Βασιλικά Άνάκτορα. Άγανάκτησε η ψυχή μου με τον Θεόφιλο, γιατί, την στιγμή που έπρεπε να πέση στα γόνατα και να σε προσκυνήση, σε προσέβαλλε. Μαζί όμως με την αγανάκτηση αισθανόμουν και μια κρυφή χαρά που ο Θεόφιλος δεν σ' άφησε ν' ανέβης στο θρόνο του Βυζαντίου. Άπό τότε άρχισα να όνειροπολώ. Έξήγησα να σε ξαναϊδω, όλλα δεν το κατόρθωσα. Έξήγησα να σ' εύρω μέσα στον κόσμο των συναναστροφών και των διασκεδάσεων, όλλα δεν σε βρήκα πουθενά.

Ω, Κασσιανή, τέσσερις δλόκληρους μήνες τ' έζητούσα εις μάτην. Τα μάτια μου ζητούσαν το φως και συναντούσαν παντού το σκότος. Μεσοφανούσε ο ήλιος στο στερέωμα x' έγώ εύρισκόμουν μέσα σε νύκτα βαθεία. Άνθίζαν τα λουλούδια, πρασίνιζαν τα φύλλα, τραγουδούσαν τ' άπρόνια x' έγώ είχα βαρύ χειμώνα μέσα στην ψυχή μου. Έπάνω στον ουρανό, όπως απόψε, λαμποκοπούσαν τ' άστρα και τα μάτια μου, θαλά από τα άκρα, δεν βέλεπαν παρά μόνο τον θάνατο και το σκοτάδι.

Η Κασσιανή, εύχαριστημένη από τα γλυκύτατα αυτά έρωτικά λόγια, έμειδιούσε. Και όταν ο Άκίλλας έπαυσε να μιλά, η Κασσιανή προσήλωσε σ' αυτόν τα μεγάλα της μαύρα μάτια x' έρώτησε:

— Γιατί αυτά όλα;

— Γιατί ο ήλιος μου, το φως μου, τ' άστέρι μου, το λουλούδι και η θροσιά για μένα είναι έδω, Κασσιανή.

Και πάλιν η Κασσιανή έρώτησε με ταπεινωμένα τώρα τα μάτια.

(Άκολουθεί).

ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΚΑΙ ΝΕΟΙ, ΠΡΟΣΕΞΑΤΕ ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ ΑΥΤΟ Η ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΓΑΜΟΥ

ΤΙ ΕΙΝΕ Ο ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΓΑΜΟΣ

Ο Πολιτικός γάμος είναι το γλυκύτερον όνειρον όλων των έρωτευμένων. Ο Πολιτικός γάμος διευκολύνει την ένωση του άνδρος με την γυναίκα, άφαιρεί από τον ύποψήριον γαμβρόν κάθε διαταγόν για το γάμο και τον ένθαρρύνει να μη μέσα στην οικογένεια.

Ο σεμνός του Πολιτικού γάμου, ο οποίος έχει εξαπλωθή στα πλέον πολιτισμένα μέρη του κόσμου, κάνει εύτυχισμένη την οικογένεια, ικανοποιεί τα ιδανικά των συζύγων, καθιστά περιττόν το διαζύγιον καταργεί τα γεροντοκόριτσα.

Ο άνδρας, ο οποίος αισθάνεται την ανάγκη να συνδεθή με μια γυναίκα, δίδει μια μέρα το μπράσο του στη γυναίκα που του άρεσε, την οδηγεί στο Συμβολαιογραφείο, υπογράφουν μαζί το χαρτί του γάμου και ήτοις μεσση μοι έξι εύρισκονται και οι δύο ένωμένοι, χωρίς να μεσολαβήσουν πιστοποιητικά, ληξιαρχικά πράξεις άδεια έπισκόπου, ιερεις, προσκεκλημένοι, φασαρίες έξοδο.

Ο Πολιτικός γάμος εινε ο καλός θεός του έρωτος.

ΤΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΠΑΝΑΓΕΥΘΟΥΝ

Ο γάμος σήμερα είναι μαρτύριο. Τα φτωχά κορίτσια αγωνίζονται να βρούν ένα σύντροφο, όλλα πολύ δύσκολα τον βροσκον σήμερα. Η άλήθεια είναι ότι η συμπεριφορά των κοριτσιών και των ανδρών είναι πολύ εύχρηστα για τους πολίτες.

Οι ΕΛΛΗΝΕΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ο θεσμός του Πολιτικού γάμου έχει εξαπλωθή αρκετά μεταξύ του Έλληνισμού της Αμερικής. Άνάμεσα στον Έλληνισμό της Αμερικής κυκλοφορεί εθρύτατα η «Σφαίρα». Ορίστε τώρα τα συμπεράσμα: Έχω την πεποίθηση ότι πολ-

ΠΩΣ ΘΑ ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΗ Η ΣΦΑΙΡΑ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΓΑΜΟΝ

Ότε ψηφοδέλτια, είτε κουπόνια, είτε κουρούφάλα. Όσες και όσοι θέλουν να λάβουν μέρος στο μεγάλο αυτό Δημοψήφισμα του Πολιτικού γάμου φθάνε να στείλουν μια σχετικήν δήλωσιν και τίποτε περισσότερο. Τώρα, αν θέλουν, μαζί με την δήλωσιν των, ή οποία θα συνοδεύεται από 5 δραχμάς, μετρούν οι ενδιαφερόμενοι να στείλουν και την γνώμη των.

Γιά να γίνει ένας γάμος και ν' αποβή εύτυχισμένος δεν άρκει μόνον η μεσολαβήσις του έρωτος. Πρέπει να γνωρισθόν καλά-καλά. Πούδ όμως είναι ο καλύτερος τρόπος για να γνωρισθόν και εις έναν άνθρωπο; Καλλίτερος τρόπος δεν υπάρχει από τήν άλλογραφία. Και ή άλλογραφία αυτή θα άνηρτάκη διά μέσου της «Σφαίρας». Καί τ' άποτελέσματα της άλλογραφίας αυτής μεταξύ των βεποινίζων και των νέων που άσπαζονται τον πολιτικόν γάμον θα είναι πολύ εύχρηστα για όλους.

Το τονίζω άλλη μεσση φορά: Άπό τα κορίτσια που θα λάβουν μέρος στο Δημοψήφισμα αυτό δεν είναι δυνατόν να μείνη άναπάνδρο ΚΑΝΕΝΑ, εκτός αν θέλη ν' αμείνη. Και δεν μπορεί παρά να είναι εύτυχισμένος ο γάμος των κοριτσιών αυτών. Και θα είναι εύτυχισμένος γιατί θα γίνει υπό τας άριστας των συνθήκων.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ο θεσμός του Πολιτικού γάμου έχει εξαπλωθή αρκετά μεταξύ του Έλληνισμού της Αμερικής. Άνάμεσα στον Έλληνισμό της Αμερικής κυκλοφορεί εθρύτατα η «Σφαίρα». Ορίστε τώρα τα συμπεράσμα: Έχω την πεποίθηση ότι πολ-

ΤΟ ΣΥΜΦΩΝΗΤΙΚΟ ΜΕ ΤΟΝ ΔΙΑΒΟΛΟΝ ΔΗΜΩΔΕΣ

Ο άγιος Μιχαήλ ειχε μια κόρη όμορφη σαν άγγελο ή ποίση της ήταν σαφίνα γουσία και ήλιθα όμορφα άσπρα. ν' αυτό πολλοί γυναικί για γυναίκα την όμορφοπούλα ποσειτο και πακάδες ήρχοντιών κάθε μέρα προσέβηαι, μα ο Μιχαήλ ούτε για έλεγε, ούτε όη.

Η όμορφοπούλα δεν ήξερε πόσοι την γυροίαν κλεισμένη στο σπίτι μέσα μόνο την Κνωιακή και τις μεγάλες γουτιές έπληρνε στην εκκλησία, αψη αψη ν' αψη την όη κανίνας Τούσκος, τους συγγενεις της μόνον ήλιπε καμιά φορά και δεν είχε ποτέ μίληση με έζην. Για γράμματα μόλις ήξερε να διαβήη εύκολα τ' όητοίχη και να γράφη δύσκολα τ' όηομά της.

Χίλιους έλεγε ο κόσμος για γαμβρούς στην όμορφοπούλα, όσο που μια μέρα ο σείξης του Μιχαήλ ήγισσε την όμορφοπούλα για γυναίκα κι' ο Μιχαήλ ειχε τον ήδοκα σαν τόμαθε, πήγε κι' ήλιε το ζουσι και κανίς δεν ήμπορούσε να τοήση τί έλεγε. Ως τόσο ο πεθερός x' ή πήρη έφαινονταν εντιμωμένοι.

Όλίγες μόρες ειχαν περσίει από τον γάμο και μια μέρα ή νύφη, που άραποει τον άνδρα της πολί, κι' ός τον ειδη για ποίση φορά την μέρα του γάμου, όηοίε κι' έφώναζε τον πνευματικό.

— Παναγιώτη, του ειπε, μοι φαιναται πως θα κολληθώ μόνο ο θεός να κάνει το έλεός τον' ο άνδρας μου στην εκκλησία δεν πατάει ποίς, ηγοίτες δεν φυλίζει και δεν τον ειδα ποίς να κάνει νό στανοό τον.

Ο Παναγιώτης έπήρε νάβρη τον Νικόλα και με το καλόν τον έβαλε x' έμαστήσε το μουσικό τον. Ο Νικόλας, άμα έμπηκε στη δουλέμυ του Μιχαήλ, έρωτεύηκε την κόρη τον' μα ήξερε πως η' αυτόν δεν ήναρ μια μικρά εκεί που πήρηνε όλολοιομένους και παιδιόριζοντα ν' ακουθή, ένοχη έμπρός του μια γράφη ή γράφη τον έζην, του ειπε ποίαν αγαπή και τοίταζε να τον δόση την κόρη τον Μιχαήλ, αν ποίση ν' ποίση την νύχη τον στον διάβολο. Ο Νικόλας τοίταζε στην άρη σαν τάκοις' στο τέλος όμως το δέχθηκε κι' νύφηραμε ένα συμφωνητικό, όει πουλοίσε την νύχη τον στο πειρασό. Και την άλλη μέρα το ποίσι ο Μιχαήλ ειχε δέχθηκε να τον δόση την κόρη τον.

Νε ο άγιος σκοπός μου: Κάθε νέος ν' έχη την γυναίκα του. Η ματρέςες, το μαρτύριον αυτό της νεολαίας, να λείψουν. Με εύκολιαν μεγαλιτέραν από εκείνη που άποκτα κανίς ματρέςαν ν' άποκτα τώρα συζύγον. Έτσι και ο πληθυσμός θ' αύξηθή, και ή κοινωνία θα τονωθή και ή αγαπη στην οικογένειαν θ' αύξηθη.

Με τον θεσμόν του Πολιτικού γάμου, μέσση σε μια κοινωνία που θέλει να προοδύση, να μεγαλοურγήση και ν' άποκτίση δυνατόν οργανισμόν, ή ματρέςες πρέπει να λείψουν.

Νε ο άγιος σκοπός μου: Κάθε νέος ν' έχη την γυναίκα του. Η ματρέςες, το μαρτύριον αυτό της νεολαίας, να λείψουν. Με εύκολιαν μεγαλιτέραν από εκείνη που άποκτα κανίς ματρέςαν ν' άποκτα τώρα συζύγον. Έτσι και ο πληθυσμός θ' αύξηθή, και ή κοινωνία θα τονωθή και ή αγαπη στην οικογένειαν θ' αύξηθη.

Με τον θεσμόν του Πολιτικού γάμου, μέσση σε μια κοινωνία που θέλει να προοδύση, να μεγαλοურγήση και ν' άποκτίση δυνατόν οργανισμόν, ή ματρέςες πρέπει να λείψουν.

Ο Παναγιώτης θέλησε να οση την νύχη του Νικόλα. Την έκλεισε στο σπίτι σαφίνα μέρες με ηγοσία και προσήχη και ύπειτα τον πήρε στην εκκλησία και τον έζωολόγησε. Όταν την άλλη μέρα πήρη στη λειτουργία να μεταλάβη άκουθή μια φωνή: Άναστέσι, Άναστέσι, μοι άπαξες τον δούλο μου, και ένα χαρτί έτεσε στην Άγια Τράπεζα ήταν το συμφωνητικό με τον διάβολο. Άπό εκείνη την ήμερα ο Νικόλας έπαισε στην εύβεια και δεν έξεγοίσε ποτέ να κάνει το στανοό τον.

λοι Έλληνες της Αμερικής θα ζητήσουν να γνωρισθόν με τα κορίτσια που θα λάβουν μέρος στο Δημοψήφισμα του Πολιτικού γάμου. Και θα ζητήσουν να γνωρισθόν όχι για να περύν την όρα τους, όλλα για κάποιο σοβαρό σκοπό. Και ο σκοπός αυτός δεν μπορεί να είναι άλλος από τον ΓΑΜΟ. Τώρα δεν πιστεύω να υπάρχει κορίτσι που να μη όνειροπολή ένα γάμο με Έλληνα της Αμερικής, μ' έναν άνθρωπο που κρατεί στα χέρια του την ευτυχία.

Δεν είναι τολμηρόν το συμπέρασμά μου αυτό. Χρόνια έξησα στην Ερώση και ειδα κορίτσια και νέους δυστυχισμένους να γίνονται εύτυχισμένοι με τον Πολιτικό γάμο. Γ' αυτό συμπέρανω ότι αν επικταθή και στην Έλλαδα ο σεμνός αυτός θεσμός πολλά κορίτσια που μαρτύριοντα τώρα και φθίνον θα γίνον εύτυχισμένα. Φθάνει να θέλουν.

Ο ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ

Άπό σήμερα θ' άρχισω να δέχομαι δολώσις κοριτσιών και νέων για τον Πολιτικό γάμο. Η δολώσις θα γίνεται ως εξής περίπου:

Εγκρίνω πληροεταία τον σεομόν του πολιτικού γάμου και θέλω να λάβω μέρος εις το Δημοψήφισμα. Έγγραφή ή φευδώνυμο

Εγώ σε ξεχωριστή στήλη θα γράφω τα όνόματα των κοριτσιών και των νέων που θα λάβουν μέρος στο Δημοψήφισμα του Πολιτικού γάμου

Πιστεύω τώρα ν' άρχίσετε να μπαινετε στο νόημα. Άπό την στήλη των νέων θα διαλέβουν τα κορίτσια εκείνους με τους οποίους θέλουν να κάμουν Πολιτικό γάμο.

Άπό την στήλη των κοριτσιών θα διαλέβουν οι νέοι της νόμεις του Πολιτικού γάμου.

Επαναλαβάνω: Η σύναψις ενός Πολιτικού γάμου δεν χρειάζεται παρά ένα ΝΑΙ και δυο όπογραφές. Για τα κόπιον ζητήματα, την προικα, το σπίτι, τον τρόπον της δημιουργίας οικογενείας, καθώς και για την στενοτέραν γνωριμία προσώπων και πραγμάτων οι ενδιαφερόμενοι θα συνεννοηθόν πλέον μεταξύ των δι' άλλολογραφίας, ή οποία θα δημοσιεύεται κάθε έβδομάδα στη στήλη αυτή.

Ορίστε τώρα ένα παράδειγμα:

Άπό την στήλη των κοριτσιών διαλέβει ο νέος κ. Μ. την φέρουσαν το ψευδώνυμο Διοχολέη δεσποινίδα. Της γράφει λοιπόν: Θέλω να μου γράψετε ποία είσθε, τον χαρακτήρα σας, την πατρίδα σας, την ηλικίαν σας και ποίαν ιδέαν έχετε περί γάμου.

Το γραμματάκι αυτό του κ. Μ. θα δημοσιευθή στη «Σφαίρα», στη σελίδα αυτή πάντοτε, θα το διαβάση ή ενδιαφερομένη και θα λάβη τότε τα... μέτρα της.

Τώρα ο κ. Μ. μπορεί να μη θέλη να δημοσιευθή το γραμματάκι του στη «Σφαίρα», όλλα να διαδύσθη άμέσως στην ενδιαφερομένην. Τότε ο κ. Μ. δεν έχει παρά να ζητήση έναν άριθμό θυριδος, από εκείνας που διαθέτει ή «Σφαίρα». Η θυριδες αυτές θα διατίθενται ΔΩΡΕΑΝ για τα κορίτσια και τους νέους του Πολιτικού γάμου. Και ή θυριδες αυτές είναι 200 τον άριθμόν.

Μόλις τώρα άπληθη το γράμμα του κ. Μ., θα τοποθετηθή στη θυρία του και θα ειδοπονηθή άμέσως ή ενδιαφερομένη δεσποινίς να έλθη να το παραλάβη. Διά την παραλαβήν των έπιστολών αυτών θα πληρωθούν οι ενδιαφερόμενοι 1 δραχ. για κάθε γράμμα.

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ

1. Πίναξ των κοριτσιών που άσπαζονται τον Πολιτικόν γάμον και θέλουν να λάβουν μέρος στο Δημοψήφισμα, όχι για να κάμουν γούστο, όλλα για να ΠΑΝΑΓΕΥΘΟΥΝ.

2. Πίναξ των νέων.

3. Δημοσιεύσις κάθε έπιστολής των ενδιαφερομένων. Η έπιστολή δεν πρέπει να υπερβαίνη τους 5 στίχους της «Σφαίρας». Οί έτι πλέον στίχοι θα πληρωθώνται προς όρ. 3 έκαστος.

Η Δις Νόρα

(Άκολουθεί).

ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΕΝΑ ΦΟΒΕΡΟΝ ΝΑΥΑΓΙΟΝ

Ήταν η νύκτα της 17 Μαρτίου 1870, όταν ο καπετάνιος Χάρβεϊ έκανε το σιγήνη τοιο το ταξίδι από Σάντμπεργκ μέχρι Γκίονα...

ΕΠΕΣΤΕΝ ΟΤΙ ΠΡΗΝΟΛΟΓΟΝ ΤΩΝ ΛΕΜΒΩΝ ΜΕΤΑΞΥ «ΜΑΡΙΑΣ» ΚΑΙ «ΝΟΡΜΑΝΔΙΑΣ»

Κάποτε γρήγορα! έφώναξαν ο καπετάνιος. Αίτη η πρόφα ηροια να βυθίζεται, κατόιν δό και η πόνη...

ΠΑΛΗΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΜΟΥ ΘΑΝΑΤΟΣ

Όλοι οι άνθρωποι εις την ζωή των κατώθωσαν να αποθάνουν και να μάθουν τον θανάτον των από τους άλλους...

ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΒΑΡΚΑΡΟΛΑ Τ' ΑΠΡΙΛΗ

Πάμε, Πάμε στην θάλασσα ανοιχτή, στα κτήνη το πεταχτά, στην όμορφη βαρκαόλα...

ΣΤΗΝ ΜΙΚΡΩΝ ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ

ΑΠΕΛΑΓΓΙΣΙΑ

Στον κόμον τούτον τί με προσμένει, σιλφει και βόνα για σντροφιιά, τιποτε άλλο δεν άπομνει...

ΤΑ ΙΔΙΑΙΩΤΕΡΑ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

50 ΛΕΠΤΑ Η ΛΕΞΙΣ

— Νεκρός κύριος ζήτει ν' άποκτήση μίαν νόστιμη φίλην, μορφωμένην και λεπτήν...

ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΒΑΡΚΑΡΟΛΑ Τ' ΑΠΡΙΛΗ

Πάμε, Πάμε στην θάλασσα ανοιχτή, στα κτήνη το πεταχτά, στην όμορφη βαρκαόλα...

ΣΤΗΝ ΜΙΚΡΩΝ ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ

ΑΠΕΛΑΓΓΙΣΙΑ

Στον κόμον τούτον τί με προσμένει, σιλφει και βόνα για σντροφιιά, τιποτε άλλο δεν άπομνει...

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΝΕΟΠΛΟΥΤΩΝ

ΕΠΙΑΝΩ Η ΦΟΥΣΤΑ ΚΑΙ ΚΑΤΩ Η ΚΑΛΤΣΕΣ

Και όγειν γ' εμάς δεν ποθώ, διότι άφουμία είναι όπον μάς συνέληψη το κολοκαίριον και θέλωμεν τώρα ένα σοφο έσοδα και έσοδα διά τα άναφορητικά...

ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΒΑΡΚΑΡΟΛΑ Τ' ΑΠΡΙΛΗ

Πάμε, Πάμε στην θάλασσα ανοιχτή, στα κτήνη το πεταχτά, στην όμορφη βαρκαόλα...

ΣΤΗΝ ΜΙΚΡΩΝ ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ

ΑΠΕΛΑΓΓΙΣΙΑ

Στον κόμον τούτον τί με προσμένει, σιλφει και βόνα για σντροφιιά, τιποτε άλλο δεν άπομνει...

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΦΑΙΡΑΣ

ΠΩΛΗΣΙΣ ΛΙΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΧΟΝΔΡΙΚΗ

Table with 2 columns: Book titles (e.g., ΕΙΣ ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ ΣΦΑΙΡΑΣ) and prices.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΓΝΩΣΕΙΣ

Table with 2 columns: Practical knowledge topics (e.g., Μεγας οδγος καλλονης) and prices.

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

Table with 2 columns: Mythological stories (e.g., Κασσιανή, Κυριακού σελ.) and prices.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Table with 2 columns: Miscellaneous items (e.g., Οικιακή μαγειρική) and prices.

ΕΚ ΤΟΥ ΦΙΛΟΥ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Εβρίσκειν εις το γραφειον του «Φίλου του Λαού» εν γραμμα επιγραφόμενον προς τον κ. Κοφφαλάν...

Ο ΑΘΗΝΑΪΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΠΡΟ 90 ΕΤΩΝ

Εκ της «Φήμης» «Την ήμεραν του «Αγ. Βασίλειου ελληνοβήθη παρά τινας ένα μαθητή λον άπομο με σημειον Ε. Σ. Παλακαϊοειμον τον κόνον εις το όποιον...

Ο ΑΘΗΝΑΪΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΠΡΟ 90 ΕΤΩΝ

Εκ της «Φήμης» «Την ήμεραν του «Αγ. Βασίλειου ελληνοβήθη παρά τινας ένα μαθητή λον άπομο με σημειον Ε. Σ. Παλακαϊοειμον τον κόνον εις το όποιον...

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΝΟΡΑΣ

Ο νέος διαγωνισμός και τ' άποτελέσματα θα δημοσιευθούν εις το προσεχές φύλλον.

Δεν είναι ήμετσα; Τάχα ή κρηία «Αρροδότη Μήλον είναι καλλίτερον από μίνα ποι είναι γρημη και δοοιζεται πολυπειθωσ και πολυτροπος; Αμύ δεν ειτε...

ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΒΑΡΚΑΡΟΛΑ Τ' ΑΠΡΙΛΗ

Πάμε, Πάμε στην θάλασσα ανοιχτή, στα κτήνη το πεταχτά, στην όμορφη βαρκαόλα...

ΣΤΗΝ ΜΙΚΡΩΝ ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ

ΑΠΕΛΑΓΓΙΣΙΑ

Στον κόμον τούτον τί με προσμένει, σιλφει και βόνα για σντροφιιά, τιποτε άλλο δεν άπομνει...

Ο ΑΘΗΝΑΪΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΠΡΟ 90 ΕΤΩΝ

Εκ της «Φήμης» «Την ήμεραν του «Αγ. Βασίλειου ελληνοβήθη παρά τινας ένα μαθητή λον άπομο με σημειον Ε. Σ. Παλακαϊοειμον τον κόνον εις το όποιον...

ΟΠΟΙΟ ΚΟΡΙΤΣΙ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ ΜΟΥ

ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΓΑΜΟ ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΑΔΥΝΑΤΟ ΝΑ ΜΕΙΝΗ ΑΝΥΠΑΝΔΡΟ

Δίς ΝΟΡΑ

ΤΟΥ ΒΛΑΜΗ ΤΑ ΚΑΜΩΜΑΤΑ

Ο ΓΑΜΟΣ ΜΟΥ ΜΕ ΤΗ ΡΟΖΙΤΑ

Γ. Διήγησι

— Καλέ μου Δόν Νώντα, είπες λοιπόν ότι θά με παντρεύης με τὸ Βλάμη.

— Εἶπα.

— Ἄσε με λοιπόν τώρα νά φάλλω τὰ χέρια σου, καλέ μου ἀφέντη.

— Τί λές, ρε Ροζίτα μου; Τὰ χέρια μου θά φιλήσης; Τί εἶπαι, ἱερομόναχο; Θές νά φιλήσης φίλα ἐδῶ στό μάγουλο νά φαριστήθῃς γλύκα.

ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΖΕΤΑΙ Ο ΒΛΑΜΗΣ

— Μρόβο, ρε Νώντα. Ἐσὺ μ' ἐφοίξες στή φυλακή κ' ἐσὺ μ' ἐβγάλες. Σπολάτη τῆς ἀφεντομουτσουάρας σου. Ἐχεις, γλέπω, τὸ μέσο γιὰ νά βάνης ἀθρώπους μέσα.

— Ρέ, ποῦ τάχεις τὰ μάτια σου, ρε Βλάμη; Στὸ Φαλμογιατρεῖο τὰ κατάρσεες;

— Γιατί, ρε φίλε;

— Γιατί τόσην ὄρα παπαρδελλεῖς καὶ δὲν γυρνῆς νά δῆς.

— Τί νά δῶ;

— Τὴ Ροζίτα, ρε.

— Ρε Ροζίτα, ρε, εἰδωλολάτρισσα, μετακόμισι, γλέπω, ἔκανες στήν καρδιά σου.

— Ἀδρεφάκι Βλάμη, μὴν πειράξεις τὴν παρθένα.

— Βλάμη μου, ἡ Ροζίτα σου δὲν σὲ λημονήσε.

— Δὲ σὲ σὲ λημονήσε καὶ θά σὲ πάρη γιὰ ἀντρα τῆς.

— Πῶς σοῦρθε αὐτὴ ἡ ἰδέα, ρε Νώντα;

— Ἐτσι θελω ἐγὼ καὶ τὸ ἔξερεις χρόνια πῶς οἱ θελήσω ἐγὼ πρέπει νά γένεται ἐν ντροπῇ ὀφθαλμοῦ.

— Κολά, ρε ἀρεοπυλίδη. Δὲν εἶπαμε τίποτις. Θές νά πάω τὴ Ροζίτα τὴν παίρνω. Τίποτις ψιλὰ παίρνει τὸ κορίτσι;

— Οὐχί.

— Ἀζημη δουλειά. Ὁ μῆνας τοῦ πετιμεζοῦ ἔχει ἔξοδα, ρε προστάτη.

— Βλάμη μου, θά τραγουδάω κάθε βράδυ στὰ κέντρα καὶ θά μαζεύω λεπτὰ, πολλὰ λεπτὰ.

— Θ' ἀνοίξουμε δηλαδὴ ἰώδιο;

— Τί ἰώδιο;

— Ὁδεῖο, θές νά πῆς ρε Βλάμη;

— Ἰώδιο ὀδεῖο τὸ ἴδιο εἶναι. Σὺφονοι, ρε Ροζίτα. Ἄσ' ἀδειο θά σ' ἀγοράσω μιὰ ὀκὰ ἐλωτόρικες νά κάνης γαργάρα γιὰ ν' ἀνοίξῃ τὴ φωνή σου.

— Καλέ μου ἀφέντη!

— Ἄσε στήν μάντα τὸν ἀφέντη. Τὰ καλῆμερα μᾶς λές; Ρε Νώντα, ἐγὼ ἔλεγα πῶς θά πεθάναι στή φυλακή καὶ σοῦγραφα νά βάνης τὰ μέσα σου καὶ τὰ ὄξου σου νά μὴ μοῦ δάκουνε νά πῶ ποτικοφάρμακο, ἀλλὰ νά μὲ κάψουνε μὲ πετρέλαιο.

— Θά καῖς.

— Φχαριστῶ, ρε κύριε. Ἀλλὰ δὲν ξέρω πῶς διάβολο θά γίνῃ. Πρῶτα θά παντρευτῶ κ' ὕστερς θά μὲ κάψουνε;

— Ναι.

— Ἐτότε, γιατί θές νά παντρευτῶ καὶ νά πάρω τὴ Ροζίτα;

— Γιὰ λόγους ἐξωτερικούς.

— Τὸ ὁποῖο;

— Τὸ ὁποῖο αὐτὸ εἶναι μυστικὸ τῆς ὑπερσείας.

— Βλάμη μου, ἐγὼ δὲν θέλω νά πεθάνης.

— Σῶπα, ρε Ροζίτα. Ξέρεις ποιά δόξα σὲ περιμένει μετὰ τὸ θάνατό μου; Οὐδὲς ὁ κόσμος, ὄντας πεθάνω, θά σὲ καμαρώνῃ καὶ θά ζηλεύῃ τὴ δόξα σου ποῦ στεφανώθηκες μ' ἓνα ἱππότη πού τον κάψανε μὲ πετρέλαιο.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Ἡ Δ. διήγησις.

ΣΗΜΕΡΟΝ Η ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΓΑΜΟΥ

ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΣΒΙΓΚΟΥ

Σ' ΕΝΑ ΓΛΕΝΤΣΕ

Γλεντῆς καὶ ξημερώνεσαι. κ' ὕστερα... ξαγριώνεσαι.

Σ' ΕΝΑ ΠΟΥ ΠΙΝΕΙ ΠΟΛΥ

Πίνεις ὀκάδες τὸ κρασί καθημερινὴ καὶ σόλη, μὰ πότε θο σὲ πῆ κ' αὐτὸ νά ἡσυχάσουμ' ὄλοι;

ΤΑ ΚΕΝΤΡΑ

Τώρα τὰ κέντρα τῆς Ἀθήνας, ἐκεῖ ποῦ βροσκοτ' ἡ ζωὴ, ἀπὸ τὰς δώδεκα ποῦ κλείναν, κλείνουν στὸς δύο τὸ πρᾶτ'. Ἄλλ' εἶνε κάποια ἄλλα κέντρα. τῶν δεσποινίδων, βρὲ κοιτέ, ποῦ κανεῖς νόμος δὲν τὰ πιάνει κ' ὅπου δὲν κλείνουνε ποτέ.

Η ΦΟΥΣΤΑ ΠΑΛΙ

Βρὲ, τί μυστήριον ἡ γυναίκα καὶ τί γινάτι ὅπου τῶχει, ἐκεῖ ποῦ ναι ὁ ἕνας λέει ἐκείνη ἀπαντᾷ ὄχι. Θεμάσθε ὑποθέτω ὄλοι. μὲ τὸ φουστάνι τί συνέβη. Τώρα ποῦ δὲν μετροῦν τὴ φούστα τώρα ἡ φούστα θά... κατέβη

ΟΙ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ ΕΝΟΣ ΜΠΟΕΜ

Σακκάκι μου περήφανο, βαρύ, θά χρησιμοποιῶμε τώρα μιὰ γιὰ πάντα, γιὰ δὲ α φράγκα σὲ πουλιάω αὐθωρεῖ ἔνεκα τὰ κοιλιακά συμβάντα. Ἀνάθεμά σε, βρὲ στομάχι ἀναρχικό, κακόβουλο στρυφνὸ καὶ σαχλαμάρικο, δὲν φταίω ἐγὼ ἂν μένης νηστικό, ἀφοῦ μιὰ σοῦπα ἔχει ἓνα δεκάρικο. Ἐφαγες τὸ παλτο καὶ τὸ καπέλλο κ' ἄκου, μου φωνάζεις: «θέλω». Περίμενε. Νά... τώρα, σὲ λιγάκι θά φᾶς καὶ τὸ σακάκι.

Κορίτσια μου κοιτοφοβότανα, νά σᾶς φιλήσω Ο ΣΒΙΓΚΟΣ ΣΑΣ

Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ

Ὁ Καραγκιόζης βγαίνει στὸ δρόμο, ἀλλὰ δὲν βροτσεῖ οὔτε τὸν Μπαρμπαγιώργο, οὔτε τὸ Κολιπήρι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ.—Βρὲ, ποῦ διάβολο ἐπῆγαν αὐτοὶ; Μπᾶς καὶ τοὺς πῆρ' ὁ μ... ὄγιας; Ἄλλὰ δὲν πιστεύω. Μπορεῖ νά πέσανε σὲ μόνενα ὑπόνομο... Ἀρχίζεις, γλέπω, τώρα ἡ ἐποχὴ τοῦ λουτροῦ. Ἄς πάω τώρα νά δῶ πῶς θά κατορθώσω νά βγάλω τὸ φύλλο κ' ὕστερα βλέπουμε γι' αὐτοῦς (Ὁ Καραγκιόζης ἀγαίνει σ' ἓνα τοπογραφεῖο.)

ΤΥΠΟΓΡΑΦΟΣ.—Καλῶς ὄρισται, κύριε. Τί θέλετε παρακαλῶ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ.—Εἶμαι ὁ διευθυντῆς τοῦ «Κορβελιοῦ» τῆς; ἐπιμελῆς ἐφημερίδας ποῦ βγαίνει κάθε νυχτα στήν Ἀθήνα.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΟΣ.—Χαίρω πολύ. Τώρα ὁ μὲς τελευταία θαρρῶ πῶς διε... ὅπη ἡ ἐκδοσις τῆς ἐφημερίδας σου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ.—Μάλιστα. Δὲν μπορούσα νά γράψω ἐκεῖνα ποῦθελα καὶ τὴν ἐπαψα μόνος μου

ΤΥΠΟΓΡΑΦΟΣ.—Τί ἠθέλετε νά γράψετε; ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ.—Ὅτι δὲν πρέπει νά βγαίνῃ ἄλλη ἐφημερίδα παρὰ μόνενα ἡ δική μου γιὰ νὰν τὰ παίρνω ἐγὼ οὔλα τὸ λεφτὰ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΟΣ.—Τώρα λοιπὸν θέλετε νά ξαναβγαλεῖ τὸ φύλλο σας; ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ.—Μάλιστα. Πόσα λεπτὰ θέλετε νά μοῦ τὸ βγάλετε;

ΤΥΠΟΓΡΑΦΟΣ.—Σὲ τί χαρτί θά τὴν τυπώσετε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ.—Δὲν θά τὴν τυπώσω σὲ χαρτί.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΟΣ.—Ἄλλὰ; ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ.—Ἄλλὰ σὲ πανί.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΟΣ.—Σὲ πανί; ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ.—Μάλιστα, σὲ πανί γιὰ νά βασταεῖ περισσότερο.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΟΣ.—Θά μοῦ δώσετε τότε χιλιάς δραχμῆς. Γιατί τρέμειτε; ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ.—Ἀπὸ τὴν χαρὰ μου. ΤΥΠΟΓΡΑΦΟΣ.—Εἶσθε σύμφωνος; ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ.—Συμφωνοτατότατος.

ΤΑ ΡΑΒΑΣΑΚΙΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΥΣΗ

Η ΣΚΥΛΛΙΤΣΑ

Πιρδίκου μ' π' λὶ μ',

Ἄν ἦτ' ν' ἡ ζήλεια φάρα θά κόνιναγ' ὄβλ' ἡ χόρα, εἶπ' οὐ Μέγας Ἀλέξανδρος. Ἐτο' κ' ἰσῆνα οἱ ζηλεύη οὐ κόσμου κ' κουντεῖσαι νά φουριάσ' ἀπ' τὴ ζήλεια τ'. Θ' ἴμ' πῆς ὅτ' κ' ἰγὼ κουντεῖσαι νά φουριά σου χουρῆς νά οἱ ζηλέβου. Ἐμ' ἰγὼ σ' ἰθυμάμαι, γλέπ' ε, κα' π' τες—κα' π' τες καὶ γιὰ δαύτου.

Πρὸ ἡμερῶν ἐπ' γκιζεραγα στὰ δουλιάρτα τ'ς Νέας Ἀγορᾶς φέχουντας νά' σὲ θρῶ μεστουμένεζ κουκά ἐπ' τὰ λιγούρεφες ἔρμου, κ' τὰ γλέπ' ε' κ' στοῦν ἔρμου σου, ὄντας ἀκούου πῶς μου ἔβαν κύριου νά' φουναζ'.

—Πιρδίκου, μουρὲ Πιρδίκου.

Τοῦν' ἠτήραξα, τοῦν ἠτήραξα, ἀλλὰ δὲν ἔγλεπα τ'ν Πιρδίκου νάρχετι κουντά τ'. Ἐκανα τὸ σταυρὸ μ' ἀποῦ μέσα μ' κ' εἶπα:

—Τὶ δαίμονα; Μὲ ζῆ μὲ δαύτονου τουν κριμανταλὰ γυρῆζ' ἡ Πιρδίκου; Τὶ παζίν' γερῆδγοντας οὐ χριστιανὸς αὐτός; Νά γίν' φόνους;

Ἰκαίνους τοῦ χαβὰ τ'.

—Πιρδίκου, μουρὲ Πιρδίκου. Δὲν ἰδάσταξά' πλέουν. Τοῦν διπλωρόνου κ' τοῦν ἀρουτάου:

—Δὲν μ' λέτε, μὲ τοῦ σ' μπάθειον, ποῖον ζηταῖτε;

—Τὴν Πιρδίκου.

—Ἡ Πιρδίκου εἶναι ἡ νόμιμος σύζυγός μου κ' τὸ ἡώνιον μ' κατὰπλασμα.

—Τί λές, ἀδρεφάκι Γυναίκα σου εἶναι;

—Ἄτ' χάος. Γιατί γιλας;

—Μὰ ἡ Πιρδίκου εἶναι... εἶναι... σκύλλα...

—Τί εἶναι;

—Σκύλλα.

—Δ' λαθῆς;

—Δηλαδὴ ἔχου μιὰ σκύλλα κ' τ'ν ἔχω ἐγὰ ναι Πιρδίκου.

—Κι' ποῦ τοῦ βρῆκες τ' ὄνομα;

—Ἐτο' τυχαίως.

—Κι' τ'ν ἔχασες τ' σκύλλα σ';

—Ὁ; φαίνεται θά μ' τ'ν ἀρπάξῃ οὐ μπόγιας. Τὶ σουλλογᾷς;

—Συλλογᾶμε ὅτ' καλλιτερῆς εἶχα στή θέσ' τ'ς σκύλλας σ' νά ἦτον ἡ γυναίκα μ'!

Τὰβτα κ' μόνου γείσ' κ' ἀντίου μ'. Μήτρος Κοιρνώγαλου

ΤΑ ἌΣΤΕΙΑ ΤΟΥ ΚΟΥ ΒΑΖΟΥ

ΜΙΑ ΕΚΔΡΟΜΗ

—Θά πάμε, ἄνδρα μου, καμμιὰ ἐκδρομῆ; ἔρωτῆ ἡ κ. Βάζου τὸν ἄνδρα τῆς

—Μὲ τί θά πάμε; λέγει ὁ κ. Βάζος.

—Μὲ ταξί γιὰ νά μὴ κουραστοῦμε;

—Ταξί, ἀνακράξῃ ὁ κ. Βάζος, θά πάμε μὲ ταξί δηλαδὴ μεταξὺ μας. Ὁχ, ὄχι, ὄχι, αὐτὸ πάλι μοῦρθε ἄραφα;

—Θὶ πάμε λοιπὸν; ἔρωτῆ πάλιν μὲ νευρικότητα ἡ κ. Βάζου.

—Ποῦ θά πάμε;

—Νά, στή Ραφίνα.

—Γυναίκα, βροντοφωνεῖ, ὁ κ. Βάζος, τὸ κατάφερες πάλι.

—Τὶ κατάφερα;

—Τὰ καλαμποράκι. Εἶπες Ραφίνα, δηλαδὴ φῖνα, φῖνα, θά τὰ περάσουμε φῖνα. Γέλα, γέλα, γέλα.

Ὁ κ. Σφιρντιλιάνης

Πάρτε τώρα μιάμιση δραχμῆ γιὰ προκαταβολὴ καὶ θά περάσω ὕστερα ἀπὸ καμμιὰ δεκαοῦ χρόνια γιὰ νά σᾶς δώκω τὰ ῥεστα.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΟΣ.—Εἶσθε τρελλός, κύριε; ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ.—Γιατί, ρε;

ΤΥΠΟΓΡΑΦΟΣ.—Διότι αὐτὰ ποῦ λέτε δὲν εἶνε λογικὰ πράγματα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ.—Ὅστις δὲν δεῦσαι ὁπως σοῦ λέω;

ΤΥΠΟΓΡΑΦΟΣ.—Ὅχι, κύριε. Πηγαίνετε στή δουλειὰ σας.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ προσεχές)

